

עמ"ת 32306/07/22 - עבד אללטיף ג'בארין נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 32306-07-22 ג'בארין(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 310007/2022

בפני	כבוד השופט אוהד גורדון
העורר	עבד אללטיף ג'בארין על-ידי ב"כ עו"ד מ' מחאג'נה
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום (השופט ח' פס) מיום 13.7.22. בית המשפט הורה על מעצרו של העורר עד להחלטה אחרת, והפנה אותו לשירות המבחן לקבלת תסקיר טרם הכרעה סופית בבקשת המשיבה לעצרו עד לתום ההליכים.

לאחר שבחנתי את הערר, כתב האישום וההחלטה מושא הערר, איני סבור שיש להידרש לערר. המדובר ב"ערר ביניים" התוקף החלטה של הערכאה הדיונית שאינה בבחינה הכרעה סופית בבקשת המעצר. כפי שצינתי במספר החלטות, הגם שניתן להגיש ערר ממין זה, ההידרשות לו לרבות קיום דיון בו מסורה לשיקול דעת בית המשפט ותיעשה במקרים חריגים בלבד. המצב הראוי הוא לאפשר לערכאה הדיונית לסיים את מלאכתה. בין היתר, נשענת קביעה זו על הרצון לייחד את הביקורת השיפוטית למצב דברים שלם, ועל שיקולים מעשיים של יעילות הדיון. חריגים לכך ייתכנו במקרים מובהקים כגון טעות ברורה בהחלטה (למשל בש"פ 371/15 **בלעום נ' מדינת ישראל** (19.1.15), בש"פ 3771/17 **סלאמה נ' מדינת ישראל** (9.5.17), בש"פ 6661/18 **כהן נ' מדינת ישראל** (21.9.18)).

הערר שלפני אינו ממין החריגים המצדיקים הידרשות ל"ערר ביניים". לפי כתב האישום שההגנה הסכימה כי קיימות ראיות לכאורה לעובדות המתוארות בו, העורר ושותפו לכתב האישום חברו יחד ונסעו לכפר עקב ברכב, ובו שני מכשירי קשר מתחת לכיסוי המושב שלצד הנהג. בכפר עקב הניעו רכב, שקודם לכן נגנב בידי אחר (שאינו ידוע) מהעיר בת ים והועבר לשטחי האזור. העורר ושותפו הניעו את הרכב באמצעים מיוחדים: באמצעות מפתח מותאם ובאמצעות רכב הליווי, ונהגו בשני הרכבים כדי להעביר את הרכב הגנוב לפירוק בכפר ברטעה. המדובר אפוא בראיות לכאורה למעורבות מתוכננת, תוך חבירה לאחר, וזאת כחלק משרשרת של גניבת רכב מתוכננת ישראל והעברתו לפירוק באזור.

בטענות ההגנה בדבר סעיף העבירה שהולם עובדות אלה, אם גניבת רכב או קבלת רכב גנוב, אין כדי לסייע לעורר. הדגש בבחינת ההצדקה לעצור אדם אינו על סעיף העבירה שיוחס לו כי אם על עילות המעצר. אלה נלמדות בין היתר מן המעשים, ולצורך זה נבחנות הראיות לכאורה.

במקרה זה, העילות ניבטות מן השילוב שבין אופן ביצוע המעשים כמתואר לעיל, לבין נתוני העורר שביצע לכאורה את העבירה הנדונה כאן תוך כדי שמתנהל נגדו הליך פלילי אחר בו הוא מואשם בעבירות של קבלת רכב גנוב, הפרעה לשוטר ונהיגה פוחזת ברכב. השילוב בין אלה מציג עילת מעצר שבמסוכנות, לצד סימן שאלה האם ניתן לתת בעורר את האמון הדרוש לשחרורו לחלופת מעצר - ויוזכרו גם הרשעותיו הקודמות כמתואר בהחלטה ובבקשת המעצר, בעבירות נשק, הפרעה לשוטר והשתתפות בהתפרעות.

כל אלה מקימים עילות מעצר שלא ניתן לפטרן כלאחר יד, ומעלים כי לא נפלה טעות בולטת בהחלטת בית המשפט קמא, להוסיף ולבחון בסיועו של שירות המבחן את טיב העילות ואת היכולת להתמודד עמן באמצעות תנאי שחרור. אמנם, החלטה זו כרוכה בתקופת מעצר נוספת שאינה מבוטלת, בפרט נוכח העומס בו שרוי שירות המבחן. במקרים מתאימים אפשר ששיקול זה יטה את הכף. אלא, שבנסיבות שלפניי בדגש על ביצוע לכאורה של העבירה תוך כדי שהליך אחר בעבירות דומות מתנהל, אני סבור שנפלה בהחלטת בית המשפט קמא טעות בולטת המצדיקה התערבות בשלב הביניים. גם ההחלטה לשחרר ממעצר את השותף לא מסייעת לעורר, משמדובר באדם ללא הרשעות קודמות או הליכים מקבילים.

לכן, אני מוצא להידרש לערר בשלב זה והוא נדחה.

המזכירות תשלח לצדדים.

ניתנה היום, י"ח תמוז תשפ"ב, 17 יולי 2022, בהעדר הצדדים.